

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Vojtěcha Šimíčka (soudce zpravodaj) a soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty ve věci žalobkyně: **Z. Š.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, Národní 16, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 2. 2024, čj. 10.01-000080/24-0005, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 11. 2024, čj. 10 A 33/2024-27

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **s e v r a c í** soudní poplatek ve výši **5 000 Kč**, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (*stěžovatelka*) podala kasační stížnost směřující proti rozsudku městského soudu označenému v záhlaví.

[2] Stěžovatelka spolu s kasační stížností nedoložila, že je zastoupena advokátem. Soud ji proto výzvou doručenou jí dne 10. 1. 2025 vyzval k předložení plné moci a ke splnění této povinnosti jí stanovil lhůtu 14 dnů. Stěžovatelka dne 24. 1. 2025 požádala o její prodloužení a sdělila, že podala dne 20. 1. 2025 České advokátní komoře (ČAK) žádost o určení advokáta k zastupování v řízení o kasační stížnosti v této věci. Soud stěžovatelce vyhověl a lhůtu prodloužil do 10. 2. 2025. I nadále však platilo (jak o tom stěžovatelka byla poučena), že soud kasační stížnost odmítne, pokud mu nebude (v prodloužené lhůtě) předložena plná moc. Soud poté vyhověl i další žádosti stěžovatelky (ze dne 10. 2. 2025) o prodloužení lhůty k předložení plné moci a tuto lhůtu prodloužil do 10. 3. 2025, jak stěžovatelka žádala.

[3] V poslední den této (již podruhé) prodloužené lhůty odeslala stěžovatelka soudu podání, ve kterém předložila nevyhovující rozhodnutí ČAK ze dne 21. 2. 2025. ČAK odůvodnila neurčení advokáta k poskytnutí právní služby *za úplatu* tím, že stěžovatelka nesplnila podmínky § 18 odst. 2 a § 18c odst. 3 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii. Tento zákon (ve znění účinném od 1. 1. 2024) však podle stěžovatelky s určením advokáta za úplatu nepočítá,

a nevyžaduje tedy, aby žadatel doložil, že oslovil alespoň dva advokáty, kteří poskytnutí právní služby za úplatu odmítli. Stěžovatelka proto rozhodnutí ČAK považuje za nicotné, resp. nezákonné, a hodlá podat proti němu správní žalobu. Proto požádala o další prodloužení lhůty k odstranění uvedené vady kasační stížnosti.

[4] Kromě rozhodnutí ČAK a žádosti o další prodloužení lhůty nepředložila stěžovatelka soudu nic dalšího – především tedy stále chybějící plnou moc.

[5] NSS se nejprve zabýval stěžovatelčinou žádostí o další prodloužení lhůty k odstranění uvedené vady podmínky řízení. přerušeni řízení. Dospěl k závěru, že pro další (již třetí) prodloužení lhůty není dán rozumný důvod, stejně jako to zdejší soud konstatoval v jiných případech, kdy stěžovatelka navrhla rovněž prodloužení lhůty, anebo přerušeni kasačního řízení za stejných okolností.

[6] Podmínku povinného zastoupení totiž lze splnit i způsobem, který nevyžaduje, aby bylo rozhodnuto nejprve o stěžovatelčině žalobě. Řízení před městským soudem stěžovatelce nebrání v tom, aby se v tomto kasačním řízení nechala zastoupit jiným advokátem. Stěžovatelka měla dostatečný čas (více než dva měsíce) k tomu, aby se pokusila si advokáta zajistit. Jak je obecně známo, počet advokátů v ČR je tak vysoký, že v každém větším městě jich lze oslovit minimálně desítky. Stěžovatelka zároveň netvrdí žádné konkrétní okolnosti, které by jí v tom bránily či jí tuto snahu neúměrně ztěžovaly.

[7] Soudu je z úřední činnosti rovněž známo, že stěžovatelka vede desítky různých soudních řízení, a zná tak podmínky, za kterých se lze na soudy obracet, protože o nich byla opakovaně poučena. Z jiných řízení je nadto zřejmé, že si stěžovatelka dokáže zajistit potřebné právní zastoupení sama, aniž by musela žádat ČAK. Po stěžovatelce tak lze spravedlivě požadovat, aby vyvinula větší úsilí pro splnění podmínek řízení, a to i s ohledem na množství sporů, které vede či vedla.

[8] Navíc, vyhověl-li by soud stěžovatelčině žádosti, jen by tím zvětšoval prostor pro další větvení navázaných soudních sporů s obdobným předmětem bez hmotněprávního nároku. To by vedlo k neopodstatněnému prodlužování soudních řízení.

[9] Proto soud vyvodil procesní důsledek z toho, že stěžovatelka ve stanovené lhůtě (ani v opakovaně prodloužené) nepředložila plnou moc udělenou advokátovi. Povinné zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) je podmínkou, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Nedostatek zastoupení se stěžovatelce nepodařilo odstranit, a soud proto její kasační stížnost odmítl.

[10] Protože byla kasační stížnost odmítnuta, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

[11] Byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí navrhovateli zaplacený poplatek (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Soud proto vrátil stěžovatelce soudní poplatek.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. března 2025

pokračování

Vojtěch Šimíček
předseda senátu